

meget ondt igennem og ikke kan få statsborgerskab.

Jeg vil stille en kæde af enfoldige spørgsmål til hr. Søren Søndergaard: Kan vi være enige om, at en sulten mand giver man mad, man stikker ham ikke et statsborgerskab? En mand, der er tørstig, giver man et glas vand, man giver ham ikke statsborgerskab? En traumatiseret person giver man psykiatrisk behandling, men det er da ikke statsborgerskab, han har brug for som en kur mod sine traumer?

Nej, statsborgerskabet giver man til den, der har bevist, at han vil være dansk, og som er blevet det, som har antaget det her som sit fædreland.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til fru Else Theill Sørensen skal jeg sige, at alle de eksempler, jeg nævnte her, er helt aktuelle eksempler fra en lov, vi har behandlet. Det er jo ting, som embedsmændene har sendt over til vurdering i Indfødsretsudvalget. Det vil sige, at de jo har ment, at der var grundlag for, at vi skulle kigge på det, og de har alle fået afslag.

Jeg synes jo egentlig, at hr. Langballe argumenterer meget godt for, hvorfor de har fået afslag. Jeg ved så ikke, hvorfor De Konservative og Venstre har stemt for, at de skulle have afslag. De Konservative og Venstre argumenterer jo ikke så offensivt som hr. Langballe og Dansk Folkeparti, men jeg går ud fra, at det er, fordi Venstre og De Konservative er enige i hr. Langballes argumentation.

Men jeg vil da godt sige til hr. Langballe, at hvis vi snakker om lige præcis statsløse palæstinensere, så tror jeg faktisk, det er et udmærket middel, ikke det eneste, men et blandt mange midler mod traumer, at man giver folk lov til at være et sted, hvor de hører til. Det er muligvis noget, en person, der altid har haft et statsborgerskab, ikke kan forestille sig, men det er ikke desto mindre tilfældet.

Så vil jeg sige til hr. Søren Krarup: Jeg synes ikke, det er ufint at trække det her frem, jeg synes bare, det afslører hykleriet for de andre. Men jeg accepterer fuldstændig, at Dansk Folkeparti handler efter sin samvittighed, det kunne jeg ikke drømme om at sætte spørgsmålstegn ved. Det eneste, jeg bare ønsker at sige, er, at hvis man virkelig handlede efter sin samvittighed og tog det så alvorligt, så skulle det jo bare få andre og større konsekvenser end en ren ceremoniel

afstandtagen fra et lovforslag, hvor det ikke får nogen som helst konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Bare for klarhedens skyld: De, der sendes over i udvalget, er efter stk. 4, hvor der står, at ansøgere, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1 eller 2, altså de der med tortur osv., kommer over i udvalget.

De 30, jeg taler om, er dem, der er optaget uden at komme over i udvalget, fordi man bruger den paragraf, som hr. Søren Søndergaard henviste til, og som hr. Søren Søndergaard fejlagtigt sagde bare ikke bliver brugt, at de bare ikke får dispensationen. Det gør de altså, og dem, der er tvivl om, kommer i udvalget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen jeg kan fuldstændig bekræfte, at de eksempler, jeg har givet, jo bare er en lille gruppe. Jeg kunne have givet mange, mange flere. Der er jo mange på hver evig eneste lovforslag, og hr. Kramer Mikkelsen kan bekræfte det. Altså vi har selv kigget på det. Hver eneste gang vi skal vedtage et sådant lovforslag, er der masser af afslag af denne her slags.

Jeg kan fuldstændig bekræfte, at det er folk, der kun kan få dansk statsborgerskab ved hjælp af en dispensation. Det er ikke folk, som har krav på dansk statsborgerskab. Det drejer sig om folk, hvor loven er så streng, at det kræves, at de får en dispensation, og det, der sker hver gang i de sager, jeg har nævnt her, og i mange andre, er, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti siger, uanset hvor meget tortur de har været udsat for: Niks, ingen dispensation.

Derfor skal man ikke stå heroppefra og sige, at der jo bare kan søges dispensation, hvis folk har været udsat for tortur. Virkeligheden er desværre en helt anden bag de lukkede døre.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jesper Langballe uden for ordførerne.

Kl. 13.05

Jesper Langballe (DF):

Det er sådan lidt vanskeligt at drøfte de her dybt alvorlige og komplicerede ting i korte bemærkninger, så derfor og selvfølgelig ikke, fordi jeg er uenig med hr. Søren Krarup, vores ordfører, melder jeg mig her som privatist.